

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.838 van 21 september 1998

A. 47.258/V-1337
A. 45.782/V-1320

In zake : **DEGIVES Marie-Thérèse**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre SPROCKEELS, advocaat,
Verbindingslaan 35
1060 Brussel,

tegen :

de Regie der Luchtwezen.

Tussenkommende partij :

POPPE Raymond,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Yvan DE CONINCK, advocaat,
Bohemen 77
9260 Wichelen.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 13 januari 1992 ingediende
verzoekschrift, waarbij Marie-Thérèse DEGIVES de nietig-
verklaring vordert van het ministerieel besluit van
15 oktober 1991 waarbij Raymond POPPE benoemd wordt tot
de graad van dienstchef;

Gezien het op 5 juni 1992 ingediende verzoekschrift, waarbij Marie-Thérèse DEGIVES de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 14 oktober 1991 waarbij aan Raymond POPPE een rangineming op 1 december 1980 in de graad van bestuurssecretaris-adjunct-directeur bij de Regie der Luchtwegen wordt verleend;

Gezien de op 10 juli 1992 en 4 februari 1993 ingediende verzoekschriften, waarbij Raymond POPPE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikkingen van 17 augustus 1992 en 16 februari 1993, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord en de toelichtende memorie;

Gezien het verslag van A. DEBUSSCHERE, Auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 10 september 1993, waarbij de neerlegging van de dossiers en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de uitgewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikkingen van 28 mei 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaken voorkomen op de terechtzitting van 30 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad S. GEHLEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. SPROCKEELS, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van A. DEBUSSCHERE, Auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de beroepen :

1. Bij ministerieel besluit van 14 augustus 1987 wordt verzoekster, die op 16 april 1965 in dienst is getreden bij de Regie der Luchtwegen, benoemd tot de graad van bestuurssecretaris.

Bij ministerieel besluit van dezelfde dag wordt de tussenkomende partij eveneens tot bestuurssecretaris benoemd.

2. Op 23 mei 1991 wordt aan het personeel ter kennis gebracht dat drie betrekkingen van dienstchef vacant zijn, waaronder een betrekking bij het hoofdbestuur, departement algemene diensten, directie personeel, dienst organisatie, statutaire zaken, examenprogramma's;

Elf kandidaten, waaronder verzoekster en de tussenkomende partij, solliciteren die betrekking.

3. Tijdens de vergadering van 17 juni 1991 onderzoekt het college van dienstchefs van de Regie de kandidaturen en beslist als volgt :

"Na beraadslaging over de door de kandidaten ingeroepen titels, hun persoonlijke hoedanigheden, hun geschiktheden, hun anciënniteit, hun vorming en rekening houdend met de gestelde voorwaarde gaat het College over tot de volgende indeling :

""niet genoegzaam voorbereid" maar beantwoorden aan de vereiste voorwaarde :

DE SMET P.L. (N)
VAN GYSEGEM F. (N)
BOSMAN K.J. (N)

""niet voorbereid"

KNAPPENBERG F.J. (N)
HAESEBEYT C. (F)
WALGRAEF W.R.F. (N)

"beantwoorden niet aan de vereiste voorwaarde :

BOUSSARD M.M.C. (N)
POPPE R.C.M. (N)
DEGIVES M.T.F. (F)
NOEL M.J.E. (F)
DENORME J.C.C. (N)

"Het College der Dienstchefs stelt vast dat geen enkele kandidaat de vermelding "gunstig" heeft bekomen. Het bevindt zich in de onmogelijkheid een voorstel te formuleren.

"Het College der Dienstchefs brengt evenwel met algemeenschap van stemmen, het advies uit dat de Heer POPPE, hoewel hij niet aan de vereiste voorwaarde beantwoordt, te beschouwen is als het best voorbereid om de functie van dienstchef uit te oefenen gezien de specificiteit van de betrekking en de persoonlijke beroepshoedanigheden van de belanghebbende".

De "vereiste voorwaarde" is de anciënniteitsvoorwaarde bepaald bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 7 november 1980 betreffende de hiërarchische indeling en de loopbaan van sommige ambtenaren van de Regie der Luchtwegen; volgens die bepaling moet men ten minste zeven jaar anciënniteit in niveau 1 hebben om tot dienstchef te kunnen worden benoemd.

4. Bij bericht nr. 46 van 19 juni 1991 wordt het personeel ervan in kennis gesteld dat het college van dienstchefs geen voorstel heeft gedaan.

5. Op 12 juli 1991 onderzoekt het college van dienstchefs de vijf ingediende bezwaarschriften. Het college doet nog steeds geen voorstel.

Dit standpunt wordt bij bericht nr. 52 van 18 juli 1991 ter kennis gebracht van het personeel.

6. Het "oneigenlijke voorstel" wordt op 24 juli 1991 doorgezonden aan de minister.

7. Bij ministerieel besluit van 14 oktober 1991 wordt de ranginneming van de tussenkomende partij in de graad van bestuurssecretaris-adjunct-directeur bepaald op 1 december 1980.

Deze beslissing wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat de tussenkomende partij sedert 1 december 1980 ononderbroken een ambt van niveau 1 heeft uitgeoefend.

Het betreft de bestreden beslissing in de zaak A. 47.258/V-1337.

8. Bij ministerieel besluit van 15 oktober 1991 wordt de tussenkomende partij tot dienstchef benoemd.

Deze beslissing wordt aan het personeel ter kennis gebracht bij bericht nr 76 dd. 14 november 1991.

Het betreft de bestreden beslissing in de zaak A.45.782/V-1320.

Overwegende dat het ministerieel besluit van 15 oktober 1991, waarbij de tussenkomende partij benoemd wordt tot de graad van dienstchef, gesteund is op het ministerieel besluit van 14 oktober 1991 waarbij de

ranginneming van de tussenkomende partij in de graad van bestuurssecretaris-adjunct-directeur wordt bepaald; dat de beroepen die tegen deze besluiten zijn gericht, verknocht zijn; dat de beide zaken bijgevolg in het belang van een goede rechtsbedeling dienen samengevoegd te worden;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij een exceptie opwerpen, ontleend aan het gebrek aan belang van verzoekster bij de nietigverklaring van het ministerieel besluit van 15 oktober 1991, aangezien zij de voorwaarde van zeven jaar anciënniteit in niveau 1, waaraan moet worden voldaan om tot de graad van dienstchef te kunnen worden benoemd, niet vervulde; dat de tussenkomende partij tevens aanvoert dat, zelfs indien de ranginneming in de graad van bestuurssecretaris-adjunct-directeur niet wettig is, zij dan nog de ervaring kan doen gelden die zij heeft opgedaan door de hogere functie van dienstchef uit te oefenen; dat zij er wat dat betreft op wijst dat, ook al heeft het college van dienstchefs geen benoemingsvoorstel gedaan, het toch gemeend heeft dat zij het best voorbereid was om de functie van dienstchef te vervullen;

Overwegende dat verzoekster aanvoert dat hoewel zij niet voldeed aan de anciënniteitsvoorwaarde, de tussenkomende partij daaraan ook niet voldeed; dat zij tevens aanvoert dat er, krachtens de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, geen enkele benoeming mocht gebeuren en daaruit afleidt dat zij er belang bij heeft de benoeming aan te vechten van een ambtenaar die, net zo min als zij, mocht worden benoemd, om met deze ambtenaar op gelijke voet te staan; dat zij voorts opwerpt dat haar belang betwisten, omdat geen enkele bevordering mogelijk was, op basis van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in

bestuurszaken, erop neerkomt dat een onwettig besluit niet vatbaar is voor een administratief beroep;

Overwegende dat het niet is omdat de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van openbare orde zijn, dat degene die daarvan de schending aanvoert, niet aan de benoemingsvoorwaarden, met name aan de anciënniteitsvoorwaarden, moet voldoen; dat het vaststaat dat verzoekster op het tijdstip van de bestreden benoeming niet de vereiste zeven jaar anciënniteit in niveau 1 bezat; dat als de tussenkomende partij aan deze voorwaarde voldoet, dit te wijten is aan het ministerieel besluit van 14 oktober 1991, waarbij zijn ranginneming in de graad van bestuurssecretaris-adjunct-directeur wordt vastgesteld op 1 december 1980; dat wat dit betreft, de appreciatie die het college van dienstchefs heeft uitgebracht, hoe lovend die ook moge zijn, het niet vervuld zijn van een benoemingsvoorwaarde niet kan ondervangen : dat het ministerieel besluit van 14 oktober 1991 het voorwerp is van het tweede beroep; dat de exceptie derhalve de grond van de zaak raakt;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij erop wijzen dat verzoekster zelf bij ministerieel besluit van 12 november 1993 tot de graad van dienstchef is benoemd, zodat zij geen belang meer zou hebben bij de nietigverklaring van de benoeming van de tussenkomende partij in dezelfde graad;

Overwegende dat het niet is omdat verzoekster tot de graad van dienstchef is benoemd, dat zij geen belang meer heeft bij de vernietiging van de benoeming van de tussenkomende partij in dezelfde graad, aangezien verzoeksters anciënniteit in die graad geringer is, en dat gegeven bij een volgende bevordering

in aanmerking kan worden genomen; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat in de eerste plaats het beroep tegen het ministerieel besluit van 14 oktober 1991 dient te worden onderzocht; dat verzoekster ter adstructie van dat beroep een middel ontleent aan de schending van artikel 10 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen en aan een rechtsdwaling; dat zij aanvoert dat de anciënniteit van de tussenkomende partij in de graad van bestuurssecretaris-adjunct-directeur ten onrechte is vastgesteld op 1 december 1980, enerzijds omdat de tussenkomende partij het ambt van bestuurssecretaris-adjunct-directeur niet ononderbroken in dezelfde openstaande betrekking heeft uitgeoefend en anderzijds omdat de functie van dienstchef die hij van 1983 tot 1985 heeft uitgeoefend, een betrekking was die tijdelijk door de titularis niet werd uitgeoefend en niet een openstaande betrekking in het kader; dat zij dit middel uiteenzet in haar toelichtende memorie door een uittreksel uit de aanhef van het bestreden besluit te citeren, waarin staat dat de tussenkomende partij vanaf 1 december 1980 ononderbroken en daadwerkelijk hogere functies in een graad van niveau 1 heeft uitgeoefend; dat zij daarin een dwaling in rechte ziet die bovendien is opgenomen in het dispositief van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij op dat middel niet zijn ingegaan;

Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie in antwoord op het verslag opmerkt dat "er geen grond is om een onderscheid te maken tussen het eerste en het tweede middel, aangezien het enige middel

ontleend is aan de schending van het besluit van 8 augustus 1983 en aan dwaling in rechte en dat "het betoog niet in twee kan worden gesplitst om er twee middelen van te maken en ervan uit te gaan dat dit tweede middel voor het eerst in de toelichtende memorie is uiteengezet", en daaruit besluit dat "de conclusie dat deze uiteenzetting onontvankelijk is bijgevolg van de hand moet worden gewezen"; dat zij vraagt dat, aangezien er geen statutaire bepalingen zijn waarbij de uitoefening van een hoger ambt bij de Regie der Luchtwe- gen wordt geregeld, de regels inzake het statuut van het Rijkspersoneel moeten worden toegepast, in het onder- havige geval de regels die bij het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 zijn vastgesteld, waarnaar in de aanhef van de bestreden beslissing impliciet wordt verwezen; dat zij voorts stelt dat "indien ervan zou moeten worden uitgegaan dat dit besluit niet van toepas- sing is, de bestreden bevordering geen enkele rechtsgrond zou hebben en zulks zou blijken uit de mo- tivering ervan";

Overwegende dat het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen niet van toepassing is op de Regie der Luchtwe- gen; dat het niet is omdat er geen statutaire voorschriften zijn dat de ambtenaren geen aanspraak kunnen maken op de bescherming die voortvloeit uit de algemene principes waarop het statuut van het Rijkspersoneel is gesteund; dat dit echter niet betekent dat alle bepalingen van het statuut van het Rijkspersoneel automatisch van toepassing zijn, om leemten in het statuut van de personeelsleden van een instelling van openbaar nut te ondervangen; dat de bepalingen van voornoemd koninklijk besluit van 8 augus- tus 1983 niet behoren tot de algemene beginselen die de kern uitmaken, waarrond een personeelsstatuut van publiek recht wordt opgesteld; dat het middel, voor

zover het ontleend is aan de schending van artikel 10 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983, bijgevolg niet pertinent is;

Overwegende dat rechtsdwaling door verzoekster wordt ingeroepen, ontleend aan de omstandigheid dat er in de bestreden beslissing wordt van uitgegaan dat de tussenkomende partij sedert 1 december 1980 ononderbroken een hoger ambt heeft uitgeoefend, terwijl ze dat ambt volgens verzoekster niet ononderbroken heeft uitgeoefend; dat wat wordt aangeklaagd ofwel een dwaling omtrent de feiten is bij de beoordeling van het ambt dat de tussenkomende partij heeft uitgeoefend, ofwel een dwaling in rechte is, namelijk de onjuiste toepassing van artikel 10 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983; dat noch in het middel, noch in zijn uiteenzetting, gewag wordt gemaakt van een dwaling omtrent de feiten; dat de rechtsdwaling die voortvloeit uit een onjuiste toepassing van de genoemde bepaling, niet in aanmerking kan worden genomen, aangezien die bepaling in het onderhavige geval niet van toepassing is; dat het argument dat de bestreden beslissing geen rechtsgrond zou hebben, indien ervan zou moeten worden uitgegaan dat het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 niet van toepassing is, voor het eerst in de laatste memorie wordt aangevoerd en bijgevolg niet ontvankelijk is als nieuw middel; dat het middel, voor zover het ontleend is aan dwaling in rechte, niet gegrond is;

Overwegende dat het beroep tegen het ministerieel besluit van 14 oktober 1991 ongegrond is; dat daaruit volgt dat dit besluit definitief is; dat hierdoor aan de tussenkomende partij de vereiste anciënniteit wordt toegekend; dat verzoekster, die die anciënniteit niet bezat, bijgevolg geen belang heeft bij de vernietiging van het ministerieel besluit van

15 oktober 1991, waarbij de tussenkomende partij tot dienstchef wordt bevorderd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nrs. 45.782/V-1320 en 47.258/V-1337 worden samengevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 14.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij ten belope van 8.000 frank en van de tussenkomende partij ten belope van 6.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op éénentwintig september 1900 achtennegentig door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit :

de HH. STRYCKMANS,	voorzitter van de Raad van State,
MOONS,	staatsraad,
GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-J. STRYCKMANS.